

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ย้อนจิตเข้ามาดูตัวเองอยู่เสมอ

ก่อนจ้งหัน

วันนี้วัดนี้พระออกมาฉัน ๒๘ องค์ ที่ไม่ฉัน อดไม่ฉัน ท่านอดเพื่อภวานานี้มีเยอะ วัดนี้ไม่เคยมีพระมาฉันจ้งหันครบองค์เลย ขาดไปวันละหลายๆ ไม่ใช่บ่อยๆ คือท่านไม่ฉัน จ้งหันนั้นท่านผ่อนทางธาตุทางชั้นมันมีกำลังมาก ถ้าธาตุชั้นมีกำลังมากเพราะฉันลงไป มาก ยิ่งอาหารเอรีดอ่อยถูกกับธาตุกับชั้นได้ดี พร้อมกับถูกกับกิเลส เสริมกิเลสได้ดี การภวานาอืดอาดๆ ไม่ดี เพราะฉะนั้นท่านจึงต้องผ่อนอาหารบ้าง อดอาหารบ้าง เพื่อการก้าวเดินทางด้านภวานาได้คล่องตัว นี่คือวิธีการของท่านผู้ชำระกิเลสซึ่งเป็นความชั่วช้า ลามกอยู่ภายในจิตใจให้เบาบางลงไป ความดีความสงบร่มเย็นจะได้ปรากฏขึ้นภายในใจ ด้วยวิธีการฝึกหัดโดยอาการต่างๆ แล้วแต่ท่านจะพิจารณาพิจารณาของตนเอง

ในธรรมท่านก็บอกไว้เป็นข้อๆ ส่วนนอกจากที่ท่านระบุออกเป็นข้อๆ แล้ว ทั้งกิเลส ทั้งธรรมมีเยอะไม่ได้ระบุ มาเยอะก็เยอะอยู่เต็มหัวใจเรานั้นแหละ เพราะฉะนั้นท่านจึงต้อง ฝึกฝนอบรมวิธีการต่างๆ แล้วแต่ผู้ใดจะมีสติปัญญาพิจารณาในการแก้ไขตนหรือการบำเพ็ญตน เช่นอย่างท่านอดอาหาร ท่านไม่ได้อดอาหารเพื่อตรัสรู้ธรรม เพื่อบรรลุธรรม แต่การอดอาหารเป็นเครื่องหนุนในการประกอบความเพียรเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรค ผลนิพพาน ต่างกันอย่างนี้

บางคนก็จะว่าท่านอดอาหาร อย่างพระพุทธเจ้าอดอาหารตั้ง ๔๙ วันท่านไม่เห็นได้ ตรัสรู้ นั้นพระองค์ทรงอดพระกระยาหาร เพื่อการตรัสรู้ด้วยการอดพระกระยาหารเท่านั้น ไม่ได้มีการจิตตภาวนาเข้าไปเกี่ยวข้องเลย จึงขัดกันหรือผิด ถ้าอดเฉยๆ เพื่อตรัสรู้..ผิด เหมือนกัน แต่อดเพื่อเป็นอุปกรณ์หนุนด้านการภวานาเพื่อมรรคผลนิพพานนั้นถูกต้อง นี่ ละวิธีการชำระความชั่วที่มีอยู่ภายในตัวเอง ต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อความดีสำหรับเรานั้นแหละ

พระพุทธเจ้าเลิศเลอเพราะการฝึกฝนอบรมพระองค์ ตลอดพระสาวกผ่านการ ฝึกฝนอบรมมาด้วยกันทั้งนั้น ไม่ใช่อยู่ๆ ก็สำเร็จเป็นอรหันตอรหันต์ขึ้นมา ถ้าอย่างนั้นวัดป่า บ้านตาดนี้จะมีแต่อรหันตอรหันต์นั่นแหละ ในวัดนี้ก็พระเต็มวัด อรหันต์เต็มวัด ในคราวก็มี แต่อรหันตอรหันต์เต็มวัดนั่นแหละ ไม่ต้องอบรม สำเร็จขึ้นมาๆ แต่นี้มีแต่สำเร็จพวกเสือ พวกหมอนที่พระพุทธเจ้าไม่ทรงปรารถนา จึงต้องได้ใช้การพิจารณาหลายด้านหลาย ทาง

การฝึกฝนอบรมตนเพื่อเป็นคนดีนี้ให้ทำเถิด จอมปราชญ์ทั้งหลายชมเชย แต่สิ่งที่ชั่วช้าลามกทำลายตัวเองและส่วนรวมนี้อย่าทำ ไม่มีจอมปราชญ์พระองค์ใดชมเชยเลย ให้ตัดออกๆ อยู่ในตัวของเรานี้มีมากมีน้อยให้แก้ไขตัดแปลงและตัดออกไปเรื่อย ๆ สั่งสมความดีเข้ามาใส่ตน นี่ชื่อว่าเราเป็นผู้มีศาสนา ศาสนาเป็นเครื่องชักฟอกจิตใจ กายวาจาความประพฤติหน้าที่การงานของเราให้ราบรื่นดั่งลมไปโดยลำดับ ให้พากันจำเอานะ ที่นี้จะให้พร

หลังจ้งหัน

ท่านปัญญาเป็นพระสุขุมมากนะ มาอยู่กับเรานี้ไม่เคยได้ตักเตือนอะไรๆ เลย ท่านสุขุมมาก ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยหมดเลย ท่านมาขออยู่กับเรา ๕ ครั้งนะ คิดดูซิมาขออยู่กับเราถึง ๕ ครั้ง เรายังไม่รับๆ พอครั้งที่ ๕ ท่านบอกว่าถ้าไม่รับก็ขอมาพักชั่วคราว จะให้ไปเมื่อไรก็ได้ นั่นท่านเอาตรงนี้ ท่านฉลาดกว่าเรา เราโง่กว่าท่าน มาขอพักชั่วคราว เลยพักชั่วคราวตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ จนกระทั่งท่านมรณภาพจากไปเป็นเวลา ๔๑ ปี นั่นละท่านพักชั่วคราว คนเราเมื่อมาดีอยู่แล้วก็จะขับไล่ไสส่งไปไหน เราก็คหาคนดีหาพระดีอยู่แล้ว ที่มีอยู่นี้ก็อยากให้ได้ ที่ได้มาก็อยากให้ได้

ท่านอยู่ตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ เรียกว่า ๔๑ ปี รองลงมาท่านเซอร์รี่ จากนั้นมาก็องค์ละหลายปีพระฝรั่งมาอยู่ที่นี้ ท่านดึกจะ ๒๐ กว่าปีแล้วมั้ง เดี่ยวนี้เข้าๆ ออกๆ ไปที่นั่นแล้วเข้ามา แล้วไปที่โน้นแล้วเข้ามา ให้ท่านดึกมาอยู่ที่นี้ ตามปรกติท่านอยู่ในป่าในเขา เช่น นาแห้ว ท่านชอบอยู่ในป่าในเขา เราเห็นว่าพระฝรั่งเข้ามามากมาอยู่ที่นี้ เมื่อท่านปัญญาจากไปแล้วใครจะให้คำแนะนำสั่งสอน ก็เลยให้ท่านดึกมาอยู่ คอยแนะนำสั่งสอนแบ่งเบาภาระของท่านปัญญามาโดยลำดับ ที่นี้พอท่านปัญญาจากไปก็ให้ท่านรับแทนเลย ท่านดึกก็ดีทางด้านจิตใจ

พระฝรั่งมาอยู่ที่นี้มีแต่อยู่นานๆ ทั้งนั้นแหละ แล้วก็ไม่ได้ตักเตือนที่ไหน องค์ไหนๆ มีดีทุกองค์ บรรดาพระฝรั่งดีทุกองค์ๆ พระไทยเราก็ดูได้ดูได้ด่าองค์ไหน แต่นี้ถือตามสมมุตินิยมเราก็บอกว่าพระต่างชาติเข้ามานี้ดีทั้งนั้น พระไทยเราก็ดูดี ทางด้านภวานาก็ดีท่านปัญญา จะมาจากที่ไหนก็ตาม สำหรับวัดนี้เราพูดตรงๆ สอนสมบุรณ์แบบตามศาสนธรรมที่พระพุทธเจ้าสอน ไม่ได้เอาอะไรมาแฝงๆ แล้วทำเพลงๆ ไปไม่มี วัดนี้ไม่มี เช่นของขลังอะไรอย่างนี้ เข้าใจไหม มีแต่ของขลังเต็มย่ำ ของขลังเต็มคอเราไม่เอา ให้มันขลังอยู่เต็มหัวใจ

พระพุทธเจ้าของขลังเต็มหัวใจ พระสาวกทั้งหลายของขลังเต็มหัวใจ คือมีแต่ธรรมอันเลิศเลอๆ เต็มหัวใจ ท่านขลังอย่างนั้น ส่วนพวกเราหาขลังแต่ภายนอก ไปลูบนั้นคลำนี้ อันนี้ดีๆ จัดออกมาจากย่ำ นี้ของขลังนะโยมๆ เจ้าของไม่ทราบว่าจะขลังหรือไม่ขลัง อู๋

ทุเรศ ขาหน้าพระเจ้า จะสอนญาติสอนโยมสอนใครต่อใครต้องเอาแบบฉบับของ พระพุทธเจ้าไปสอนถึงจะถูก ไม่งั้นไม่ถูก แบบอย่างนั้นมันมีอยู่ทั่วไปในโลกในสงสาร แบบฉบับที่ถูกต้องดีงามไม่ค่อยมีและไม่มี แบบพระพุทเจ้าโดยแท้แล้วแบบเลิศเลอ ให้นำไป เอะไปปฏิบัติ ทรงสอนไว้ตรงไหนๆ เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ทั้งนั้น ขอให้นำไปปฏิบัติให้ชอบธรรมตามที่สอนเถิด ผู้ปฏิบัติโดยชอบธรรมนั้นแหละจะเป็นผู้ตัด ดวงเอามรรคผลนิพพาน จะไม่มีผู้อื่นใดมาตัดดวงมรรคผลนิพพานได้ นอกจากการกระทำ ของตนที่ถูกต้องดีงามตามหลักศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าเท่านั้น

ใครอย่าเอาอะไรมาอวดมาเก่ง ว่าดีอย่างนั้นอย่างนี้ อย่ามาอวด ในโลกนี้ไม่มีอะไร เหนือธรรม ธรรมไม่มีผู้ใดที่จะทรงไว้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วค้นออกมาให้โลกได้เห็น ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า จับเอานี้ให้ดีนะ อย่าไปเอาสุ่มสี่สุ่มห้า เวลานี้ศาสนาแทบไม่มีนะ มี ตั้งแต่เรื่องจอมปลอมๆ แฝงศาสนา แฝงพระแฝงเงรเข้ามา พระเงรจริง ๆ ไม่มี คำว่าพระ เงรจริง ๆ คือพระต้องปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว นี้ เรียกว่าพระจริง ถึงจะยังมีกิเลสก็จริงตามสมมุติ สมบูรณ์แบบของพระที่บวชตามสวากขาต ธรรมพระพุทธเจ้าที่ตรัสไว้ชอบแล้ว เป็นพระที่ชอบธรรม นี้เรียกว่าพระสมบูรณ์แบบ ตาม แบบฉบับของพระพุทธเจ้า ก้าวเดินตามหลักธรรมหลักวินัย

มรรคผลนิพพานไม่ลำเอียง ทั้งกิเลสทั้งมรรคผลนิพพาน ท่านแสดงไว้ว่า อกาลโก ว่าไง ธรรมที่ท่านแสดงไว้ในบทธรรมคุณ สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มี พระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ตรัสไว้ดีแล้ว สนฺทิฏฐิโก ผู้ปฏิบัติจะพึงรู้ด้วยภาคปฏิบัติของ ตนเอง จะรู้ขึ้นในใจของตัวเองๆ อกาลโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลามาตัดทอนได้ถ้าตัวยัง ทำอยู่ นั่นเรียกว่า อกาลโก เอหิปสฺสิโก ธรรมนี้เป็นเครื่องทำทนายอยู่ในหัวใจ คือองค์ อริยสังข์อยู่ในใจของเรา

เอหิปสฺสิโก นี้ถ้าแปลตามปริยัติดังที่ท่านแปลไว้แล้ว ท่านแปลตามปริยัติล้วนๆ สามารถที่จะเรียกร้องคนอื่นมาดูได้ธรรมของจริง นี่ท่านแปลอย่างนั้น เอหิ มันบังคับบอก อยู่แล้วในบาลี เรียกคนอื่นมาดูได้..ธรรมของจริง นี่เป็นปริยัติล้วนๆ เราไม่ได้ปฏิบัติเราก็ ไม่รู้อันนี้นะแต่ก่อน ไม่ได้อวดนะ เวลามาปฏิบัติ เอหิปสฺสิโก นั้น พระธรรมท่านสอนเรา เราปฏิบัติธรรม ธรรมท่านสอนเราให้ย่อนจิต สติสดัง ปัญญา เข้ามาสู่ที่นี้ ท่านว่านั่น เอหิ พระธรรมท่านเตือนเราผู้กำลังบำเพ็ญธรรมให้ย่อนจิตเข้ามาดูตรงนี้ องค์อริยสังข์ที่จะตรัสรู้ ธรรมอยู่ที่นี้ ท่านว่า นี่เป็นภาคปฏิบัตินะ

ในปริยัติท่านสอนว่าอย่างนั้น เราก็ไม่ได้ค้านเพราะเราเรียนปริยัติเหมือนกัน ท่าน แปลถูกต้องตามปริยัติ แต่แยกมาปฏิบัติที่เป็นที่แน่ใจก็คือว่า เอหิปสฺสิโก เอาสติกระตุก ความคิดความเห็นทุกอย่าง เอาสติเป็นสำคัญ ย้อนเข้ามาดูธรรมของจริง อริยสังข์ ทุกข์

อริยสัจจ์ สมุทัย ตลอด นิโรธ มรรค อริยสัจจ์ นี้องค์แห่งธรรมที่ตรัสรู้อยู่ที่ตรงนี้ ให้อ่อนเข้ามาดูที่นี่ ความคิดความปรุงจะเกิดขึ้นที่ใจ ใจนี้เป็นมหาเหตุ ส่วนมากมีแต่โรงงานของกิเลสนั้นละเกิดขึ้นมา ให้อ่อนจิตเข้ามาดูตัวนี้ จะได้รับเหตุรู้ผล นี้ท่านว่า เอหิปัสสิโก

จะไปเรียกร้องคนอื่นมาดู ถ้าพิจารณาเผินๆ เขาจะว่าบ้า ไปไหนก็ “มาๆ มาดูธรรมของจริง” “ท่านเป็นบ้าหรือ” เขาจะว่าอย่างนั้น จะว่ายังไงเขาละ นี่แปลออกอย่างนั้นมันยังมีแผลงๆ ไปได้ให้เขาดูถูกได้อยู่นะ ถ้าแปลตามที่ว่านี้เป็นความจริง ถ้าเราปฏิบัติธรรมธรรมสอนเรา อย่าเผอเรอส่งจิตไปทางนั้นทางนี้ ให้อ่อนจิตเข้ามาดูตัวเองอยู่เสมอ ท่านว่า เอหิปัสสิโก ให้อ่อน เอหิปัสสิโก ให้อ่อนที่นี่จะรู้จะเห็นที่นี่ ท่านว่าเอหิให้อ่อนจิตเข้ามา สติเข้ามาดูที่นี่ ท่านว่าอย่างนั้น จะรู้จะเห็นขั้นที่นี้ อันนี้เป็นภาคปฏิบัติเกิดขึ้นในตัวผู้ปฏิบัติ

ในปริยัติท่านก็บอกไว้อย่างนั้นเราก็แปลมาแล้วเราไม่ค้ำ เอหิปัสสิโก คือเป็นธรรมของจริงสามารถจะเรียกร้องคนอื่นมาดูได้ นี่เขาจะว่าท่านเป็นบ้าหรือเรียกร้องอะไร เขาไม่เคยเห็นธรรมใช้ไหม อยู่ๆ ไปเรียกร้องเขามาดู ธรรมท่านสอนเรา สอนเราให้อ่อนจิตเข้ามาดูของจริงอยู่ในนี้ นั่นถูกต้อง เราปฏิบัติก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ โอปนยิโก เห็นอะไรๆ ให้น้อมเข้ามาเป็นเครื่องสอนตนเสมอ ตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใด ให้น้อมเข้ามา เห็นเขาเป็นทุกข์เป็นสุข เห็นเขาเพลิดเพลिनหรือเศร้าโศกเสียใจอะไร ให้น้อมเข้ามาพิจารณาตัวเองเสมอๆ นั้น

ท่านว่า โอปนยิโก ให้น้อมเข้ามา สิ่งสัมผัสสัมพันธ์ให้น้อมเข้ามาเป็นเครื่องสอนตน นั้นท่านว่า นี้ภาคปฏิบัติพิสดารมากนะ ถ้าหากว่าเราไม่ได้เรียนปริยัติมานี้เขาก็จะว่า อีตาบวมันเป็นบ้ามาแต่โคตรแต่แซ่ของมันนั่นแหละ มันจะเอาอรธบาลีมาจากที่ไหนมันก็เอาป่าๆ รกๆ มาพูดอย่างนั้นเขาก็จะว่าอย่างนั้น แต่นี้มหาบัวฟังซินะ ก็เรียนมาเหมือนกันกับคนทั้งหลาย เราก็แปลอย่างที่ว่า สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม เราแปลได้หมดเลย นั้นแปลแล้วท่านแปลอย่างนั้น แต่เวลาภาคปฏิบัติมันเป็นอย่างนี้ที่ว่า เอหิปัสสิโก ชัดเจนมากทีเดียว ให้น้อมจิตเข้ามา เราปฏิบัติธรรม ธรรมท่านสอนเรา ท่านเตือนเราให้อ่อนจิตเข้ามาๆ นี้ เอหิปัสสิโก ย่อมนจิตเข้ามาให้มาดูตรงนี้ๆ องค์กรยัสัจจ์ตรงนี้

ปัจจุตติ เวทิตพุโท วิญญูหิ ท่านผู้รู้ทั้งหลายจะรู้จำเพาะตน เอาจิตเข้ามานี่ เรื่องเหล่านี้ทั้งกิเลสทั้งธรรมจะรู้ที่นี้เลย ไม่รู้ที่อื่น ไปดูคัมภีร์เห็นแต่ตัวหนังสือ ถ้ามาดูกิเลสดูธรรมแล้วจะเห็นในหัวใจของคน ดูคัมภีร์เห็นกิเลสเห็นธรรมอยู่ในคัมภีร์เป็นตัวหนังสือ ครั้นเวลาดูเข้ามาที่นี้ เอหิปัสสิโก น้อมเข้ามาที่นี้ เข้ามาสอนตนที่นี้แล้วเป็นธรรมขึ้นมาๆ นี้เป็นภาคพิเศษภาคปฏิบัติ เราเรียนเหมือนกัน ที่นี้เวลาเราพูดภาคปฏิบัติเราก็พูดออกมาได้เหมือนกัน เพราะเป็นอย่างนี้ เราแก้เราอย่างนี้ ได้สติตั้งมาโดยลำดับ เพราะเหตุนี้เอง

เอทึ ๆ ให้กระตุกจิตอยู่เรื่อย ๆ อย่าให้มันสายแสงข้างนอกนัก ให้ย้อนเข้ามาดูตัวเหตุ คือมหาเหตุได้แก่ใจ มันคิดมันปรุงตลอดเวลา สมุทัยนั้นละรังใหญ่ของวัฏจักรอยู่ที่จิต สมุทัยต้นให้เป็นสังขาร สังขารก็เป็นสังขารสมุทัยต้นออกมาก็เป็นเรื่องกิเลสทั้งมวลไปเลย ที่นี้เวลา เอทึปสฺสโก ย้อนจิตเข้ามาดูตัวสมุทัยที่มันกำลังลูกกลม เอน้ำดับไฟลงไป นั่นเมื่อสติหยั่งเข้ามาแล้วก็เป็นน้ำดับไฟในตัว มันก็รู้ของมันเอง

นี่ละภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติกับภาคปริยัติไม่ได้เหมือนกันนะ ถ้าหากว่าเราไม่ได้เรียนเขาก็จะกันทั้งโคตรทั้งแซ่ นี่เราก็เรียนมาเหมือนกันจะว่าไง เรายอมรับนั่นก็ดี ส่วนที่เป็นภาคปฏิบัติจากปริยัติที่เรียนมาแล้วเราก็พูดให้ฟังอย่างนี้เอง ภาคปฏิบัติเมื่อรู้แล้วมันแน่นะ ภาคปริยัติก็เป็นแบบแปลนแผนผัง ภาคปฏิบัติปลุกบ้านสร้างเรือนขึ้นมาเห็นประจักษ์ ผิดถูกตรงไหนดูๆ เอาแปลนมากางดู มันก็เรียบบร้อยไปโดยลำดับ ตีกรามบ้านช่อง สำเร็จไปจากแปลนแผนผังที่เขาทำไว้เรียบบร้อยแล้ว เป็นตีกรามบ้านช่องขึ้นมาโดยสมบูรณ์

นี่ปริยัติก็เป็นแบบแปลนของธรรมของมรรคผลนิพพาน จะเป็นอะไรที่ไหนไป ธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นธ เป็นแบบแปลนแผนผังของมรรคผลนิพพาน เอากางเข้ามา นี้ๆ มาปฏิบัติอย่างนี้จะรู้อย่างนั้น เหมือนเขาปลุกบ้านปลุกเรือน มรรคผลนิพพาน ไม่ต้องถามที่ไหน เอาปริยัติเข้ามากางเป็นแผนผัง เรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว ให้เอามากางแล้วปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เมื่อปฏิบัติตนให้ถูกต้องแล้วมรรคผลนิพพานจะปรากฏขึ้นที่นี้ๆ

แล้วยังภาคปฏิบัติไม่ได้เหมือนภาคปริยัตินะ ผิดกันมากทีเดียว คือเราเรียน ภาคปริยัติเรียนไปตรงไหนแม้หนังสือเล่มเดียวกัน ถ้าเราอ่านไม่จบตรงไหน ตรงนั้นเราก็ไม่รู้ เราจำไม่ได้ อ่านตรงไหนไปเราก็รู้ตรงนั้น จำได้ตรงนั้นๆ แต่ภาคปฏิบัติไม่เป็นอย่างนั้น มันกลายเป็นว่าเหมือนไฟได้เชื้อ ฟังซิ เชื้อไฟอยู่ที่ไหน ไม่ว่าหยาบไม่ว่าละเอียดอยู่ที่ไหน จ่อไฟเข้าไปซิ มันจะลูกกลมไปหมด ไม่ว่าเชื้อหยาบเชื้อละเอียดอะไรมันจะลูกกลมไปของ มันหมด นี่ธรรมคือความจริงเหมือนกับไฟ ความรู้ สติ ปัญญาคือความจริงเหมือนกับไฟ จ่อเข้าไปตรงนี้สิ่งทั้งหลายที่ปรากฏอยู่ในโลกนี้จะเป็นเหมือนเชื้อไฟ สติปัญญามันจะตามรู้ตามเห็นตามสอดตามส่องรู้ไปหมด

กว้างขวางมากนะภาคปฏิบัติ เวลามันได้รู้มันลูกกลมไป เชื้อไฟอยู่ที่ไหน ไฟคือธรรม คือจิตใจ สติปัญญามันจะตามรู้ตามเห็นไปเรื่อยๆ เข้าใจไปโดยลำดับ เข้าใจตามสภาพแห่งความจริง ความจริงเหมือนกับเชื้อไฟ สติปัญญาเป็นเหมือนไฟ ลูกกลมตามรู้ตามเห็นไปหมด เป็นอย่างนั้นนะ ให้ปฏิบัติเสียก่อนมันรู้เอง เวลารู้แล้วมันไม่ได้สะทก

สะท้อนนะ เวลาว่ามันจริงมันจัง จริงจังมากทีเดียว ความรู้ภายในจิตใจที่เกิดจากภาคปฏิบัติ ไม่ได้ลุ่มๆ คล้ำๆ เหมือนความรู้ปริยัตินะ

ความรู้ปริยัติต่านบอกว่ามรรคผลนิพพาน ท่านบอกไว้แล้วในปริยัติ ก็เอาความจริง มาพูด มรรคผลนิพพาน แต่มันไม่ยอมเชื่ออะ บาปบุญมี นรกมี สวรรค์มี มรรคผลนิพพาน มี เปรตผีมี อ่านไปด้วยกันแต่มันไม่ได้เชื่ออะ มันจะต้อง อย่างน้อยมรรคผลนิพพานมี หรือไม่มีนะ นอกจากนั้นลบไปหมด มรรคผลนิพพานไม่มี บาปบุญไม่มี สิ่งที่มีก็มีแต่กอง ไฟเผาหัวอกเจ้าของ มันไม่ว่ามีอันนี้เข้าใจไหม มันเผาอยู่นี่นะ นี่ละมันต่างกันนะภาคปริยัติ กับภาคปฏิบัติ

มีแต่เรียนเฉยๆ ไม่ได้สนใจปฏิบัติมันก็ผิดอะไรกับหนอนแทะกระดาศ เรียนไปเท่า ได้เท่าไรก็เอาความรู้จากการเรียนมาเป็นสมบัติของตัวเอง เป็นสมบัติของตัวเองได้ยังไง ประสา เรียนมาจำมาได้เฉยๆ จำมรรคผลนิพพาน มรรคผลนิพพานยังไม่มี ได้แต่ความจำเฉยๆ มันเป็นสาระอะไร ทีนี้ทางภาคปฏิบัติว่าอะไรปฏิบัติตามนั้นรู้ตามนั้นเห็นตามนั้น ว่าศีล ว่าสมาธิ ว่าปัญญา ว่ามรรคผลนิพพาน วิมุตติหลุดพ้น ตลอดเปรตผีนรกอเวจี มันจำอยู่ใน หัวใจนี้ นั่นเห็นไหมภาคปฏิบัติ ไปถามใคร พระพุทธเจ้าถามใคร

นำแบบแปลนแผนผังที่เลิศเลอมาสอนโลก คือ ธรรม ๘๔,๐๐๐ ธรรมชั้นที่กล่าวไว้พอประมาณนี้มาสอนโลก พระองค์ทรงเห็นหมดแล้วรู้หมดแล้วนำมาสอนโลก พวกเขา ไปอ่านตามนี้ไม่เชื่อๆ ผู้หนึ่งรู้ด้วยความจริงของตนแล้วมาสอนโลก โลกที่มีแต่ใจ จอมปลอมมันก็ไม่ยอมเชื่อๆ ท่านสอนไว้ทั้งนั้น คัมภีร์ไหนก็ไปดู เรื่องบาป บุญ นรก สวรรค์ นิพพาน มีอยู่ตลอด แต่กิเลสมันก็ตามลบล้างตลอด บาป บุญ นรก สวรรค์ ไม่มี เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อนมากเวลานี้ เพราะมันเอากิเลสซึ่งเป็นของต่ำช้าเลวทราม เป็นของสกปรกไปเหยียบบอรรถเหยียบธรรมให้จมไปเลยๆ ก็มีแต่ไฟเผาโลกเท่านั้น

นี่ละความรู้ของกิเลส ที่โลกเอามาใช้อยู่ทุกวันนี้มีแต่ความรู้ของกิเลส พูดให้มัน ชัดๆ อย่างนี้เอง ถ้าความรู้ของธรรมรู้ไปตรงไหนธรรมจะแทรกไปๆ ใครไม่บอกก็ตามรู้ อยู่ภายในใจ ตรงไหนที่ควรไม่ควรรู้ทันทีๆ ปิดออกๆ อย่างนั้นนะ อันไหนที่ควรส่งเสริม ส่งเสริมขึ้นทันที อันไหนที่ไม่ควรปิดออกๆ นี่ภาคปฏิบัติ นี่ละเรียกว่าภาคปฏิบัติธรรม ธรรมรู้เห็นขึ้นภายในจิตจะรู้ผิดรู้ถูกในตัวเองโดยลำดับลำดับ พระพุทธเจ้านำมาสอนโลกไปถามใคร เอาใครมาเป็นสักขีพยานมาสอนโลก เป็นสาวกฆาตกรรมอยู่เวลานี้ ตรัสธรรมสอนโลก นั่นละออกจากรุ่น

ทีนี้บรรดาสาวกทั้งหลายปฏิบัติตามนั้นก็เต็มภูมิของสาวกๆ มาสอนโลก ท่านผู้ที่ ลื่นสุดจากกิเลสท่านจึงสอนโลกไม่มีสงสัย ท่านถอดออกมาจากหัวใจท่านตามภูมิของท่าน สาวกภูมิ พุทธภูมิ พุทธวิสัย สาวกวิสัย วิสัยของพระพุทธเจ้ากว้างขวางลึกซึ้งมากที่สุดไม่มี

ใครเกิน จากนั้นก็เป็นสาวกวิสัย วิสัยของสาวกก็รู้เต็มภูมิของวิสัยของสาวก แล้วนำมาสอน ถูกต้อง ธนบัตรใบละ ๑๐ บาท ๒๐ บาท ร้อยบาท พันบาท ใบไหนก็เป็นของจริงด้วยกัน ใบเล็กใบใหญ่เป็นของจริงด้วยกัน สาวกจะเป็นภูมิใดๆ เป็นธรรมของจริงด้วยกันหมด ท่านเป็นอย่างนั้น ท่านสอนโลกท่านจึงไม่สะทกสะท้าน ท่านจะไปสะทกสะท้านอะไรก็ท่าน รู้อยู่ในใจนี้แล้ว เอาของจริงมาสอน

ใครจะเชื่อก็ตามไม่เชื่อก็ตาม ความจริงเต็มหัวใจท่าน ไม่เชื่อก็เป็นเรื่องของเขาเอง เขามาฟังแทนที่จะเอาไปปฏิบัติเขาจะเอาโทษก็เป็นเรื่องของเขาเอง ท่านจะเอาอะไรท่าน พอทุกอย่าง ไม่มีอะไรเกินพระอรหันต์ พระพุทธเจ้า ที่ว่าพอในหัวใจ ไม่รับตีรับช้ำจากคำ ตำนานติเตียนของผู้ใดทั้งนั้น สอนด้วยความเมตตาแล้วๆ ใครจะเอาก็เอา ใครไม่เอาก็ไม่เอาเท่านั้น เป็นกรรมของสัตว์ๆ ยกให้กรรมของสัตว์ไปเลย พวกเราให้ปฏิบัตินะ ธรรม พระพุทธเจ้านี้เลิศเลอ อกาลิโก ๆ ตลอดเวลา ให้บำเพ็ญไปเถอะ

ที่ว่ากาลนั้นสถานที่นี้ เวลานั้นเวลานี้มรรคผลนิพพานจะสิ้นจะสุด มันสิ้นสุดตั้งแต่ พระพุทธเจ้ายังไม่นิพพาน มันไม่ปฏิบัติมันไม่สนใจ นอนเฝ้าคัมภีร์อยู่ก็ไม่เกิดประโยชน์ นอนเฝ้าพระพุทธเจ้าอยู่ก็ไม่เกิดประโยชน์ถ้าเจ้าของไม่สนใจปฏิบัติ ถ้าปฏิบัติแล้ว สาวก ขาธรรมนี้แลคือองค์แทนศาสดา ธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วให้ปฏิบัติตามนั้นนะ เท่ากับ ตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกฝีก้าวนั่นแหละ ผู้นี้ละเป็นผู้ที่จะครองมรรคครองผล คือผู้ปฏิบัติ ตาม ผู้ไม่ปฏิบัติตามมีแต่ความจำมาเท้าวอกๆ แวกๆ มาอวดภูมิของตน นั่นก็คือหอนอน ทะจะกระดาศ ไม่มีอะไรละ

ถ้าสนใจปฏิบัติ เรียกว่าดี ถูกต้อง ถ้าไม่สนใจปฏิบัติ เอาแต่ภูมิความจดความจำมา อ้อวดโกหกมดเท็จไปด้วยกิเลสตัณหาเข้าแทรกภายในนั้น มีแต่กิเลสไปหมด เรียนธรรม เป็นกิเลสไปหมดเพราะใจพาเป็นกิเลส ความจดความจำได้มามากน้อยเป็นอรรถเป็นธรรม ก็เป็นกิเลสไปหมด ไม่ได้เป็นธรรมได้นะ เป็นธรรมที่ใจเป็นธรรม เข้าใจไหมละ ถ้าใจไม่ เป็นธรรมเสียอย่างเดียวไม่เกิดประโยชน์อะไร พุดไปพุดมาก็เหนื่อยแล้ว นี่ก็เทศน์ทุกวันๆ ไม่ทราบไปเอาที่ไหนมาเทศน์นี่ก็ดี ใครจะว่าอะไรก็ตามก็คืออิตาบัญนั้นแหละ

นี้ได้ทราบว่าเขาจะมาถอดยศหลวงตาบัว คือหลวงตาบัวในนามของพี่น้องชาวไทย ทั้งพระเจ้าพระสงฆ์ ทั้งประชาชน ได้นำฎีกาเสนอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปตาม ความสัตย์ความจริง ความถูกต้องดีงาม ที่นี้พวกจอมปลอมมันก็สวมนเข้ามา ตามรอยเข้ามา ทางนี้ออกด้วยความสัตย์ความจริงทั้งนั้น ถูกต้องดีงามทุกอย่าง เพราะเราเป็นผู้ตรวจตรา ทุกอย่าง เห็นว่าถูกต้องดีงามตามหลักธรรมหลักวินัยแล้วส่งเข้าไป นี่ละที่ว่าฎีกา ทูล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ควรเป็นยังไงๆ ก็ว่าตามนั้นไป ตามความสัตย์ความจริง ที่นี้ พวกจอมปลอมมันก็สวมนรอยเข้ามา จะมาถอดยศหลวงตาบัว เราก็ชี้แจงฟัง ไม่อยากฟัง

ละ ชี้แจงล้าหลังเลยเฉย อีตาบ๊วนี้ใครจะถอดไปไหนก็ถอดไปเถอะ ว่านั่นเลย ให้อีกโคตร มันมาถอดก็ถอดไป เราไม่สนใจ เกิดมากับพ่อกับแม่เรา เราไม่เคยมียศถาบรรดาศักดิ์ มีแต่บักบ๊วเท่านั้นละ เข้าใจไหม อ้า เขาจะเอาไปไหนก็เอาไปชินนอกจากนั้น มาบวชเป็นพระก็เหลือแต่อีตาบ๊ว ใครจะเอาไปไหนก็เอาไปเถื่อนั่นอยู่บน

มีสองนะนั่น พัดยศอีตาบ๊วนะ เจ้าคุณบ๊วหนึ่ง เป็นพระราชญาณวิสุทธิอะไรจำไม่ได้แล้ว อันหนึ่งพระธรรมอะไร มันจำไม่ได้ละ มันมีแต่เจ้าคุณบ๊วอยู่โน้น อีตาบ๊วอยู่นี้ มันเลยไม่ไปดูกัน เวลาจะมาไม้บ้างเลยไม่ได้เรื่อง จำไม่ได้ซบซันดินะ มาเอาเราบอก ยกทั้งโคตรมากก็เอาไปเลยเราบอก เราไม่ได้เสียดาย เกิดมากับพ่อกับแม่เรา ไม่ได้มียศถาบรรดาศักดิ์ติดตัวมา มีแต่บักบ๊วเท่านั้นละติดมาเข้าใจไหม นี่เขาก็จะมาถอดยศเรา มันซบซันดีใหม่ นี่ละพวกเลวมันเลวอย่างนี้ คนหนึ่งเอาความจริงออกแสดง คนหนึ่งเอาความจอมปลอมสวนเข้ามา มาทำลายของจริง จะทำลายได้ยังไงของจริง เอาไว้ในตู้ก็เป็นของจริงอยู่ในตู้ เอาไว้ที่ไหนก็กังวลอยู่ในนั้น คือของจริงของถูกต้อง สิ่งที่ไม่ดีออกเฟ้นฟ่านที่ไหนก็มีแต่กองมูตร กองคูตเฟ้นฟ่านออก เหม็นคลุ้งทั่วบ้านทั่วเมือง นั่นดีใหม่ละ พิจารณาซิ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz